

Maren Olsen, Vejen
(f. 1881)

Vejen-dame indsang viser til Folkeminde-samlingen

(udateret avisartikel)

En af viserne, der handler om mordet i Hjortshøj ved Århus 1902, som aldrig blev opklaret, kommer på bånd og plade

Spillemandsmusik og visesang - af den art, som man under eet kan kalde dansk folkemusik - lever stadig i bedste velgående, endda i spændende og overraskende former. Generation for generationer der kommet nyt islæt.

Det får man bevis for, når man lytter til "Glimt af dansk Folkemusik", som Dansk Folkemindesamling har udgivet, dels på grammofonplade, dels på kassettebånd.

På pladen møder man børn, der leger sanglege i skolegården, oldemoder, der synger med oldebarnet, fiskehandleren, der synger om sine varer ("sild er go't"), blikkenslagere, der holder skurfest, sømænds arbejdsange og herregårdskarlenes viser med meget mere.

Indspilningerne viser, at en række befolkningsslag i det danske samfund har skabt deres egen musikkultur, fordi der i hverdag og fest er udviklet en række traditionelle situationer, hvori musikken har sin selvfølgelig plads.

Et 66-siders tekst- og nodehæfte med alle melodier følger med pladen og kassetten. Heri gives også oplysninger om de medvirkende personer og om de befolkningsgrupper, der er repræsenteret på pladen og båndet, der iøvrigt kan købes i grammofonforretningerne eller bestilles direkte fra Dansk Folkemindesamling, Birketinget 6, 6. 2300 København S. Telefon (01) 58 5800.

Der er 20 spillemandsnumre og viser, og et af indslagene er optaget på "**De gamles Hjem**" i **Vejen** med husbestyrerinde **Maren Olsen**, der stammede fra **Sommersted**, og som ved optagelsen i **1966** var 85 år. Hun har for Dansk Folkemindesamling indsunget mere end 70 viser, nogle lærte hun hjemme i skolegården i Sommersted, andre på gårde hun tjente på som ung, og atter andre lærte hun i de religiøse kredse, hvor hun senere kom til at færdes med sin mand. Da hun blev gift kom hun nemlig til at føre en omrejsende tid med manden, der var missionær i en religiøs sekt. Manden døde imidlertid ung, og i mange år arbejdede hun derefter som husbestyrerinde i **Vejen**.

Ved optagelsen fortalte hun: - På sommeraftener havde vi det helt skægt på den gård, jeg tjente. Når det blev sent, havde vi et mælkebord ude ved vejen, og der kom alle karlene fra gårdene. Nogle af dem spillede harmonika, og så sang vi. Så kunne vi godt sidde til elleve og tolv, for det blev aldrig koldt om aftenen. Vi skulle tidligt op om morgenen, men vi kunne ikke komme derfra. Vi glædede os til det og havde det sjovt.